

RABBI RAFAEL BLUM

100 KASHO DRIVE

BEDFORD HILLS, N.Y. 10507

(914) 666-5626

רפאל בלום

ראב"ד ודיין קאשוי י"א

בעדפארד הילס, ניו יארק י"א

ב"ה

יום א' לס' ושמרתם את משמרת הקודש, כ"ו סיון תשס"א לפ"ק.

הנה בדבר אשר נשאלנו, אם יאות לתקן תקנה חדשה, שכל נתבע שאינו מרוצה להתדיין בהבי"ד שבחר התובע, צריך להציע להתובע הברירה משלשה בתי דינים. ואם אינו מסכים להציע רק בי"ד אחד, כדין המוסכם בגדולי הפוסקים וכך נהגו בכל הדורות, אז ידונו אותו כסרבן ויוציאו עליו כתב סירוב, וגם יתנו נגדו היתר להתובע להגיש את תביעתו בערכאות של עכו"ם, ע"כ.

הנה הדבר פשוט מאד לכל באי שער הוראה, שאין לנו הכח לתקן תקנות חדשות ע"י עקירת הלכות מפורשות שבפוסקים, ואפילו אם יכוונו לתועלת, [עי' רמ"א (מ"ז ס"י י"ד, ס"א), ובביאור הגר"א (ס"א סק"מ), ובנתה"מ (ס"א, נ"א) ומיזוסי סק"ג, ובשו"ת הרמ"א (ס"י ק"ד)].

ופשיטא דאסור לאיים בהוצאת סירוב, וכש"כ להוציא בפועל כתב סירוב על נתבע, משום שאינו רוצה לקבל עליו תקנה חדשה. ויש בהוצאת סירוב כזה משום לתא דעוונות החמורים של הלכות פנים והוצאת שם רע, שעל זה אמרו חז"ל דאין לו חלק לעוה"ב, ויורד לגיהנם ואינו עולה, ואין לו כפרה עולמית.

ועאכ"כ דחלילה לשום בי"ד מישראל ליתן היתר ערכאות להתובע, משום שהנתבע ממאן מליתן לו הברירה מג' בתי דינים. דיש כזה משום חילול השם, והרמת יד בתורת מרע"ה, וגם משפילים כזה כבוד הבתי דינים בישראל למאד, וכל חומר איסור הליכה לערכאות להתובע בכה"ג בתוקפו עומדת.

ואני רואה כאן עקירת והריסת הדת וקלקול גדול לדורות באופן מבהיל, כשיהיו דיני השו"ע והפוסקים כחומר ביד היוצר ביד כל בי"ד להוסיף או לגרוע ממנו לפי ראות עיניהם, ולהשתמש בשבט מושלים להשתרר על הציבור בזרוע, לשלול מהם את זכותם שע"פ ההלכה והמנהג, [עי' בגמ' שבת (ק"ט, ט)].

ומה אנו ומה כוחינו שנוכל להתחכם ולתקן תקנות חדשות נגד ההלכה והמנהג, ובדור יתום זה הלואי שנוכל להעמיד הדת על תלה שיתקיימו הדינים שבשו"ע. וכל כוחינו בגלותינו שלא לזוז זיז כלשהו משו"ע וגדולי הפוסקים ולחזק מנהגים הישנים, וזהו עיקר חובת הבתי דינים ויושבי על מדין.

ובזכות חיזוק וקיום המשפטים כתיקונה, נזכה לכל מיני ישועות והשפעות טובות, ויקויים בנו ייעוד הנביא ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה, במהרה דידן, אמן.

הק' רפאל בלום